

¹Da rief Josua die Rubeniter und Gaditer und den halben Stamm Manasse² und sprach zu ihnen: Ihr habt alles gehalten, was euch Mose, der Knecht des HERRN, geboten hat, und gehorcht meiner Stimme in allem, was ich euch geboten habe.³Ihr habt eure Brüder nicht verlassen eine lange Zeit her bis auf diesen Tag und habt gehalten an dem Gebot des HERRN, eures Gottes.⁴Weil nun der HERR, euer Gott, hat eure Brüder zur Ruhe gebracht, wie er ihnen geredet hat, so wendet euch nun und ziehet hin in eure Hütten im Lande eures Erbes, das euch Mose, der Knecht des HERRN, gegeben hat jenseit des Jordans.⁵Haltet aber nur an mit Fleiß, daß ihr tut nach dem Gebot und Gesetz, das euch Mose, der Knecht des HERRN, geboten hat, daß ihr den HERRN, euren Gott, liebt und wandelt auf allen seinen Wegen und seine Gebote haltet und ihm anhanget und ihm dient von ganzem Herzen und von ganzer Seele.⁶Also segnete sie Josua und ließ sie gehen; und sie gingen zu ihren Hütten.⁷Dem halben Stamm Manasse hatte Mose gegeben in Basan; der andern Hälfte gab Josua unter ihren Brüdern diesseits des Jordans gegen Abend. Und da er sie gesegnet hatte,⁸sprach er zu ihnen: Ihr kommt wieder heim mit großem Gut zu euren Hütten, mit sehr viel Vieh, Silber, Gold, Erz, Eisen und Kleidern; so teilt nun den Raub eurer Feinde mit euren Brüdern.⁹Also kehrten um die Rubeniter, Gaditer und der halbe Stamm Manasse und gingen von den Kindern Israel aus Silo, das im Lande Kanaan liegt, daß sie ins Land Gilead zögen zum Lande ihres

¹جَبْتِيذَ دَعَا يَشُوعُ الرَّأُوْبِيَّيْنَ وَالْجَادِيَّيْنَ وَنِصْفَ سِبْطِ مَنَسَّى،² وَقَالَ لَهُمْ، إِنَّكُمْ قَدْ حَفِظْتُمْ كُلَّ مَا أَمَرَكُمْ بِهِ مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ، وَسَمِعْتُمْ صَوْبِي فِي كُلِّ مَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ،³ وَلَمْ تَتْرَكُوا إِخْوَتَكُمْ هَذِهِ الْأَيَّامَ، الْكَثِيرَةَ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ، وَحَفِظْتُمْ مَا بَحَفِظَ وَصِيَّةُ الرَّبِّ إِلَهُكُمْ.⁴ وَالْآنَ قَدْ أَرَّاحَ الرَّبُّ إِلَهُكُمْ إِخْوَتَكُمْ كَمَا قَالَ لَهُمْ. فَانْصَرِفُوا الْآنَ وَادْهَبُوا إِلَى خِيَامِكُمْ فِي أَرْضِ مُلْكِكُمُ الَّتِي أُعْطَاكُمْ مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ، فِي عَبْرِ الْأُرْدُنِّ.⁵ وَإِنَّمَا اخْرُصُوا جِدًّا أَنْ تَعْمَلُوا الْوَصِيَّةَ وَالشَّرِيعَةَ الَّتِي أَمَرَكُمْ بِهَا مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ أَنْ تُجِبُوا الرَّبَّ إِلَهُكُمْ وَتَسِيرُوا فِي كُلِّ طَرَفِهِ وَتَحْفَظُوا وَصَايَاهُ وَتَلْصَقُوا بِهِ وَتَعْبُدُوهُ بِكُلِّ قَلْبِكُمْ وَبِكُلِّ نَفْسِكُمْ. ثُمَّ بَارَكَهُمْ يَشُوعُ وَصَرَفَهُمْ، فَدَهَبُوا إِلَى خِيَامِهِمْ.⁷ وَلِنِصْفِ سِبْطِ مَنَسَّى أُعْطِيَ مُوسَى فِي بَاسَانَ، وَأَمَّا نِصْفُهُ الْآخَرُ فَأَعْطَاهُمْ يَشُوعُ مَعَ إِخْوَتِهِمْ فِي عَبْرِ الْأُرْدُنِّ غَرْبًا. وَعِنْدَمَا صَرَفَهُمْ يَشُوعُ أَيْضًا إِلَى خِيَامِهِمْ بَارَكَهُمْ وَقَالَ لَهُمْ، بِمَالٍ كَثِيرٍ ازْجِعُوا إِلَى خِيَامِكُمْ، وَبِمَوَاشٍ كَثِيرَةٍ جِدًّا بِفِصَّةٍ وَذَهَبٍ وَنُحَاسٍ وَحَدِيدٍ وَمَلَائِسَ كَثِيرَةٍ جِدًّا. اِقْسِمُوا غَنِيمَةً أَغْدَاكُمْ مَعَ إِخْوَتِكُمْ.⁹ فَرَجَعَ بَنُو رَأُوْبِيَّيْنَ وَبَنُو جَادَ وَنِصْفُ سِبْطِ مَنَسَّى، وَدَهَبُوا مِنْ عِنْدِ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ شَيْلُوهَ فِي أَرْضِ كَنْعَانَ لِيَسِيرُوا إِلَى أَرْضِ جِلْعَادَ، أَرْضِ مُلْكِهِمُ الَّتِي تَمَلَّكُوا بِهَا حَسَبَ قَوْلِ الرَّبِّ عَلَى يَدِ مُوسَى.¹⁰ وَجَاءُوا إِلَى دَائِرَةِ الْأُرْدُنِّ الَّتِي فِي أَرْضِ كَنْعَانَ. وَبَنَى بَنُو رَأُوْبِيَّيْنَ وَبَنُو جَادَ وَنِصْفُ سِبْطِ مَنَسَّى هُنَاكَ مَذْبَحًا عَلَى الْأُرْدُنِّ، مَذْبَحًا عَظِيمًا لِمَنْطَرٍ.¹¹ فَسَمِعَ بَنُو إِسْرَائِيلَ قَوْلًا، هُوَذَا قَدْ بَنَى بَنُو رَأُوْبِيَّيْنَ وَبَنُو جَادَ وَنِصْفُ سِبْطِ مَنَسَّى مَذْبَحًا فِي وَجْهِ أَرْضِ كَنْعَانَ فِي دَائِرَةِ الْأُرْدُنِّ مُقَابِلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ. وَلَمَّا سَمِعَ بَنُو إِسْرَائِيلَ اجْتَمَعَتْ كُلُّ جَمَاعَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي شَيْلُوهَ لِيَضَعُوا إِلَيْهِمْ لِلْحَرْبِ.¹³ فَأَرْسَلَ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى بَنِي رَأُوْبِيَّيْنَ وَبَنِي جَادَ وَنِصْفِ سِبْطِ مَنَسَّى إِلَى أَرْضِ جِلْعَادَ، فَيَتَحَاسَبَ بَنُ الْكَاهِنِ الْعَازَارَ¹⁴ وَعَشْرَةَ رُؤَسَاءِ مَعَهُ، رَئِيسًا وَاحِدًا مِنْ كُلِّ بَيْتِ أَبِي مِنْ جَمِيعِ أَهْبَاطِ إِسْرَائِيلَ، كُلِّ وَاحِدٍ رَئِيسٌ بَيْتِ آبَائِهِمْ فِي أَلُوفِ إِسْرَائِيلَ.¹⁵ فَجَاءُوا إِلَى بَنِي رَأُوْبِيَّيْنَ وَبَنِي جَادَ وَنِصْفِ سِبْطِ مَنَسَّى إِلَى أَرْضِ جِلْعَادَ، وَقَالَ لَهُمْ،¹⁶ هَكَذَا قَالَتْ كُلُّ جَمَاعَةِ الرَّبِّ، مَا هَذِهِ الْخِيَاثَةُ الَّتِي خُتِمَتْ بِهَا إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، بِالرَّجُوعِ الْيَوْمَ عَنِ الرَّبِّ. بُيِّنَاكُمْ لَأَنْفُسِكُمْ مَذْبَحًا لِيَتَمَرَّدُوا الْيَوْمَ عَلَى الرَّبِّ.¹⁷ أَقِيلُ لَنَا إِنَّمْ قَعُورُ

Erbes, das sie erbten nach Befehl des HERRN durch Mose.¹⁰ Und da sie kamen in die Kreise am Jordan, die im Lande Kanaan liegen, bauten die Rubeniter, Gaditer und der halbe Stamm Manasse daselbst am Jordan einen großen, schönen Altar.¹¹ Da aber die Kinder Israel hörten sagen: Siehe, die Kinder Ruben, die Kinder Gad und der halbe Stamm Manasse haben einen Altar gebaut gegenüber dem Land Kanaan, in den Kreisen am Jordan, diesseits der Kinder Israel,¹² da versammelten sie sich mit der ganzen Gemeinde zu Silo, daß sie wider sie hinaufzögen mit einem Heer.¹³ Und sandten zu ihnen ins Land Gilead Pinehas, den Sohn Eleasars, des Priesters,¹⁴ und mit ihm zehn oberste Fürsten unter ihren Vaterhäusern, aus jeglichem Stamm Israels einen.¹⁵ Und da sie zu ihnen kamen ins Land Gilead, redeten sie mit ihnen und sprachen:¹⁶ So läßt euch sagen die ganze Gemeinde des HERRN: Wie versündigt ihr euch also an dem Gott Israels, daß ihr euch heute kehrt von dem HERRN damit, daß ihr euch einen Altar baut, daß ihr abfallt von dem HERRN?¹⁷ Ist's uns zu wenig an der Missetat über dem Peor, von welcher wir noch auf diesen Tag nicht gereinigt sind und kam eine Plage unter die Gemeinde des HERRN?¹⁸ Und ihr wendet euch heute von dem HERRN weg und seid heute abtrünnig geworden von dem HERRN, auf daß er heute oder morgen über die ganze Gemeinde Israel erzürne.¹⁹ Dünkt euch das Land eures Erbes unrein, so kommt herüber in das Land, das der HERR hat, da die Wohnung des HERRN steht, und macht euch ansässig unter uns; und werdet nicht

الَّذِي لَمْ تَطَهَّرْ مِنْهُ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ، وَكَانَ الْوَبَأُ فِي جَمَاعَةِ الرَّبِّ،¹⁸ حَتَّى تَرْجِعُوا أَنْتُمْ الْيَوْمَ عَنِ الرَّبِّ. فَيَكُونُ أَتَكُمْ الْيَوْمَ تَتَمَرَّدُونَ عَلَى الرَّبِّ، وَهُوَ عَدَاً يَسْخَطُ عَلَى كُلِّ جَمَاعَةٍ إِسْرَائِيلَ.¹⁹ وَلَكِنْ إِذَا كَانَتْ تَجَسَّهَ أَرْضُ مُلْكِكُمْ فَاعْبُرُوا إِلَى أَرْضِ مُلِكِ الرَّبِّ الَّتِي يَسْكُنُ فِيهَا مَسْكَنُ الرَّبِّ وَتَمْلِكُوا بَيْتَنَا، وَعَلَى الرَّبِّ لَا تَتَمَرَّدُوا، وَعَلَيْنَا لَا تَتَمَرَّدُوا بَيْنَاكُمْ لِأَنْفُسِكُمْ مَذْبَحاً غَيْرَ مَذْبَحِ الرَّبِّ إِلَهِنَا.²⁰ أَمَا خَانَ بَنُ زَارَحَ خِيَانَتِهِ فِي الْحَرَامِ، فَكَانَ السَّخَطُ عَلَى كُلِّ جَمَاعَةٍ إِسْرَائِيلَ، وَهُوَ رَجُلٌ لَمْ يَهْلِكْ وَحْدَهُ بِأَنْفِهِ.²¹ فَأَجَابَ بَنُو رَاوِيَيْنَ وَبَنُو جَادَ وَيَصْفُ سِبْطُ مَنَسَّى رُؤَسَاءُ أَلُوفِ إِسْرَائِيلَ،²² إِلَهُ الْإِلَهِةِ الرَّبِّ، إِلَهُ الْإِلَهِةِ الرَّبِّ هُوَ يَعْلَمُ، وَإِسْرَائِيلُ سَيَعْلَمُ. إِنْ كَانَ يَتَمَرَّدُ وَإِنْ كَانَ يَخِيَانَتِهِ عَلَى الرَّبِّ، لَا نُخْلَصُنَا هَذَا الْيَوْمَ.²³ بَيْنَانَا لِأَنْفُسِنَا مَذْبَحاً لِلرَّجُوعِ عَنِ الرَّبِّ، أَوْ لِإِضْعَادٍ مُحَرَقَةٍ عَلَيْهِ أَوْ تَقْدِيمَةٍ أَوْ لِعَمَلٍ دَبَائِحَ سَلَامَةٍ عَلَيْهِ، قَالَ الرَّبُّ هُوَ يُطَالِبُ.²⁴ وَإِنْ كُنَّا لَمْ تَفْعَلْ ذَلِكَ خَوْفاً وَعَنْ سَبَبِ قَائِلِينَ، عَدَاً يَقُولُ بَنُوكُمْ لِبَيْتِنَا، مَا لَكُمْ وَلِلرَّبِّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ.²⁵ قَدْ جَعَلَ الرَّبُّ ثُخْماً بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ يَا بَنِي رَاوِيَيْنَ وَبَنِي جَادَ. الْأُرْدُنُّ. لَيْسَ لَكُمْ قِسْمٌ فِي الرَّبِّ. قَبِيرُ بَنُوكُمْ بَيْنَنَا حَتَّى لَا يَخَافُوا الرَّبِّ. قُلْنَا تَصْنَعُ تَحْرُجَ لَأَنْفُسِنَا. تَبْنِي مَذْبَحاً، لَا لِلْمُحَرَقَةِ وَلَا لِلذَّبِيحَةِ،²⁷ بَلْ لِيَكُونَ هُوَ شَاهِداً بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ وَبَيْنَ أَجْيَالِنَا بَعْدَنَا، لِتَحْدِمَ خِدْمَةَ الرَّبِّ أَمَامَهُ بِمُحَرَقَاتِنَا وَدَبَائِحِنَا وَدَبَائِحَ سَلَامَتِنَا، وَلَا يَقُولُ بَنُوكُمْ عَدَاً لِبَيْتِنَا، لَيْسَ لَكُمْ قِسْمٌ فِي الرَّبِّ.²⁸ وَقُلْنَا، يَكُونُ مَتَى قَالُوا كَذَا لَنَا وَلِأَجْيَالِنَا عَدَاً، أَتَنُفُّوهُ، نُظَرُّوهُ شَبَهَ مَذْبَحِ الرَّبِّ الَّذِي عَمِلَ آبَاؤُنَا، لَا لِلْمُحَرَقَةِ وَلَا لِلذَّبِيحَةِ، بَلْ هُوَ شَاهِدٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ.²⁹ خَاسَا لَنَا مِنْهُ أَنْ تَتَمَرَّدَ عَلَى الرَّبِّ وَتَرْجِعَ الْيَوْمَ عَنِ الرَّبِّ لِبِنَاءِ مَذْبَحٍ لِلْمُحَرَقَةِ أَوْ التَّقْدِيمَةِ أَوْ الذَّبِيحَةِ، عَدَاً مَذْبَحِ الرَّبِّ إِلَهِنَا الَّذِي هُوَ قُدَّامَ مَسْكَنِهِ.³⁰ فَسَمِعَ فِيخَاسُ الْكَاهِنُ وَرُؤَسَاءُ الْجَمَاعَةِ وَرُؤُوسُ أَلُوفِ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ مَعَهُ الْكَلَامَ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ بَنُو رَاوِيَيْنَ وَبَنُو جَادَ وَبَنُو مَنَسَّى، فَحَسَنَ فِي أَعْيُنِهِمْ.³¹ فَقَالَ فِيخَاسُ بَنُ أَلْعَازَارَ الْكَاهِنِ لِبَنِي رَاوِيَيْنَ وَبَنِي جَادَ وَبَنِي مَنَسَّى، الْيَوْمَ عَلِمْنَا أَنَّ الرَّبَّ بَيْنَنَا لِأَنَّكُمْ لَمْ تَخُونُوا الرَّبَّ بِهَذِهِ الْخِيَانَةِ. قَالَآنَ قَدْ أَنْقَذْتُمْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ يَدِ الرَّبِّ.³² ثُمَّ رَجَعَ فِيخَاسُ بَنُ أَلْعَازَارَ الْكَاهِنِ وَالرُّؤَسَاءُ مِنْ عِنْدِ بَنِي رَاوِيَيْنَ وَبَنِي جَادَ مِنْ أَرْضِ جِلْعَادَ إِلَى أَرْضِ كَنْعَانَ إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَرَدُّوا عَلَيْهِمْ خَبِراً.³³ فَحَسَنَ الْأَمْرُ فِي

abtrünnig von dem Herrn und von uns, daß ihr euch einen Altar baut außer dem Altar des HERRN, unsers Gottes.²⁰ Versündigte sich nicht Achan, der Sohn Serahs, am Verbannten? und der Zorn kam über die ganze Gemeinde Israel, und er ging nicht allein unter über seiner Missetat.²¹ Da antworteten die Kinder Ruben und die Kinder Gad und der halbe Stamm Manasse und sagten zu den Häuptern über die Tausende Israels:²² Der starke Gott, der HERR, weiß es; so wisse es Israel auch: fallen wir ab oder sündigen wider den HERRN, so helfe er uns heute nicht!²³ Und so wir darum den Altar gebaut haben, daß wir uns von dem HERRN wenden wollten, Brandopfer und Speisopfer darauf opfern oder Dankopfer darauf tun, so fordere es der HERR.²⁴ Und so wir's nicht vielmehr aus Sorge darum getan haben, daß wir sprachen: Heut oder morgen möchten eure Kinder zu unsern Kindern sagen: Was geht euch der HERR, der Gott Israels, an?²⁵ Der HERR hat den Jordan zur Grenze gesetzt zwischen uns und euch Kindern Ruben und Gad; ihr habt keinen Teil am HERRN." Damit würden eure Kinder unsre Kinder von der Furcht des HERRN weisen.²⁶ Darum sprachen wir: Laßt uns einen Altar bauen, nicht zum Brandopfer noch zu andern Opfern,²⁷ sondern daß er ein Zeuge sei zwischen uns und euch und unsern Nachkommen, daß wir dem HERRN Dienst tun mögen vor ihm mit unsern Brandopfern, Dankopfern und andern Opfern und eure Kinder heut oder morgen nicht sagen dürfen zu unsern Kindern: Ihr habt keinen Teil an dem HERRN.²⁸ Wenn

أَعْنَيْنِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَتَبَارَكَ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَهُ، وَلَمْ يَفْتَكِرُوا بِالضُّعُودِ إِلَيْهِمْ لِلْحَرْبِ وَتَحْرِيبِ الْأَرْضِ الَّتِي كَانَتْ بَنُو رَأَوِيَيْنَ وَبَنُو جَادَ سَاكِنِينَ بِهَا.³⁴ وَسَمَّى بَنُو رَأَوِيَيْنَ وَبَنُو جَادَ الْمَذْبَحَ عَيْدًا لِأَنَّهُ شَاهِدٌ بَيْنَنَا أَنَّ الرَّبَّ هُوَ إِلَهُ.

sie aber also zu uns sagen würden oder zu unsern Nachkommen heut oder morgen, so könnten wir sagen: Seht das Gleichnis des Altars des HERRN, den unsere Väter gemacht haben, nicht zum Brandopfer noch zu andern Opfern, sondern zum Zeugen zwischen uns und euch.²⁹ Das sei ferne von uns, daß wir abtrünnig werden von dem HERRN, daß wir uns heute wollten von ihm wenden und einen Altar bauen zum Brandopfer und andern Opfern, außer dem Altar des HERRN, unsers Gottes, der vor seiner Wohnung steht.³⁰ Da aber Pinehas, der Priester, und die Obersten der Gemeinde, die Häupter über die Tausende Israels, die mit ihm waren, hörten diese Worte, die die Kinder Ruben, Gad und Manasse sagten, gefielen sie ihnen wohl.³¹ Und Pinehas, der Sohn Eleasars, des Priesters, sprach zu den Kindern Ruben, Gad und Manasse: Heute erkennen wir, daß der HERR unter uns ist, daß ihr euch nicht an dem HERRN versündigt habt in dieser Tat. Nun habt ihr die Kinder Israel errettet aus der Hand des HERRN.³² Da zogen Pinehas, der Sohn Eleasars, des Priesters, und die Obersten aus dem Lande Gilead von den Kindern Ruben und Gad wieder ins Land Kanaan zu den Kindern Israel und sagten's ihnen an.³³ Das gefiel den Kindern Israel wohl, und lobten den Gott der Kinder Israel und sagten nicht mehr, daß sie hinauf wollten ziehen mit einem Heer wider sie, zu verderben das Land, darin die Kinder Ruben und Gad wohnten.³⁴ Und die Kinder Ruben und Gad hießen den Altar: Daß er Zeuge sei zwischen uns, daß der HERR Gott sei.